

"Οποιοσδήποτε σήμερα ο οποίος θεωρεί την εμφάνιση μιας νέας περιόδου για την ανθρωπότητα σαν μια βεβαιότητα και εκφράζει την πίστη ότι η απόδρασή μας από την κατάρρευση και το χάος θα μπορούσε να επέλθει με την δύναμη μιας νέας στάσης και ενός νέου σχηματισμού της ανθρώπινης συνειδητότητας, σίγουρα θα αποσπάσει λιγότερη πίστη από εκείνους που προανήγγειλαν την παρακμή της Δύσης.

Σύγχρονοι με τον ολοκληρωτισμό, τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και την ατομική βόμβα φαίνεται πιο πιθανό να εγκαταλείπουν ακόμη και το τελευταίο τους στήριγμα αντί να αναγνωρίσουν την πιθανότητα μιας μετάβασης, ενός νέου αστερισμού ή μεταμόρφωσης, ούτε ακόμη να αποδείξουν κάποια ετοιμότητα να κάνουν ένα άλμα στο αύριο, παρότι οι προάγγελοι του αύριο, η ένδειξη της μεταμόρφωσης και άλλα σημεία του νέου και του επικείμενου δεν γίνεται να περάσουν εντελώς απαρατήρητα. Μια τέτοια αντίδραση, η αντίδραση μιας νοοτροπίας προσανατολισμένης προς την πτώση, είναι πολύ τυπική ενός ανθρώπου σε μετάβαση".

(Jean Gebser, 1949). □

Ημερομηνία πρώτης δημοσίευσης 27.11.2008